

гарски. Сега той се запитвалъ сериозно, грѣкъ ли е или българинъ.

Среща съ Димитра Миладиновъ

Единъ день Кузманъ съ решителни стѣпки влѣзълъ въ българското училище въ Битоля и се явилъ предъ учителя. А той билъ Димитъръ Миладиновъ отъ Струга. Безъ да се смуцава отъ нѣщо, Кузманъ обадилъ на учителя, че вуйчо му се казва Янаки Стрезовъ и че той го пратилъ да се запише ученикъ. Димитъръ Миладиновъ поискалъ училищното му свидетелство, видѣлъ хубавитѣ му бележки по предметитѣ и на ума си рекълъ: „Нѣма нищо. Азъ познавамъ Стрезовския родъ въ Охридъ“. И безъ много бавене записалъ Кузмана въ училището като синъ на българинъ. Момѣкътъ се дръпналъ и попиталъ, защо? — Учителтъ му отговорилъ по грѣцки: „Ти сега постѣпилъ въ училището, а азъ сетне ще ти обясня работата“.

И тъй, Кузманъ Шапакревъ, който се гърчеелъ въ Охридъ, се записалъ въ Българското класно училище като синъ на български родители. Съ учителя си Миладиновъ разговарялъ по грѣцки.

Миладиновъ нарочно постѣпилъ така, защото когато билъ ученикъ въ грѣцко училище, и съ него станало сжщото. Добриятъ български учитель Димитъръ Миладиновъ искалъ излека, съ благо и кротко да събуди ученика Кузмана, че той не е грѣкъ, както сж го учили грѣцкитѣ учители въ Охридъ, а е българинъ. Той бавно и много пжти разговарялъ съ него и му разяснявалъ, че на времето и него били хванали въ такава клопка. Сега разбралъ истината, та бащински съветва младежа да се откъсне отъ гърчетата и да се сприятели съ българскитѣ юноши, какъвто и занаятъ да иматъ тѣ. Кузманъ слушалъ, но все пакъ се колебаелъ. Най-сетне къмъ 1856 година решително се отказалъ отъ гърцизма и билъ приетъ за учитель въ Струга. Въ този